

pe selvmordstruede unge, og vi har kreative og innovative unge med skæve ideer, der skaber vækst og velstand på helt nye områder.

Der er et helt andet Danmark, og der er et helt andet Danmark at bygge på end de modsætninger, som statsministeren, meget suppleret af Dansk Folkeparti, gør så uendelig meget for at bygge op.

I SF var vi enige i, at det var nødvendigt med en kommunalreform for at sikre større kommunale enheder, men jeg tror, at den kommunalreform, som regeringen nu gennemfører med det snævrere flertal, vil blive husket for to ting.

Den ene er en helt ny standard for begrebet lovsjusk. Den anden er en skjult socialreform, som vil betyde et voldsomt pres på de dyreste sociale sager i Danmark, de handicappede, de misbrugende, de sindslidende, de hjemløse og de mest udsatte børn. De vil nu blive kørt igennem en økonomisk vurdering, der er hårdere, end vi nogen sinde har prøvet, og det sker samtidig med, at den kommunale økonomi er så stram som nogen sinde.

Regeringen er optaget af at have lettet skatten for mennesker i arbejde. Men så snart vi som borgere står med krav til vores børns skole, vores forældres hjemmehjælp eller hospitalets langtidsmedicinske afdelinger, er kassen tom. Uanset hvordan vi vender og drejer det, får vi ikke bedre daginstitutioner, tværtimod, de beskæres. Vi får ikke en bedre folkeskole, tværtimod, den beskæres. Vi får ikke en bedre integration, tværtimod. Vi får ikke bedre universiteter af, at flere køber ny bil eller tager på en ekstra ferie.

Det er i virkeligheden der, den virkelige kulturkamp står i det her Folketing: om det er fællesskabet, vi skal hjælpe på vej, eller om vi skal have endnu flere penge til privat forbrug.

Kl. 16.15

Også på den internationale scene er den nuværende regering garant for det, man kunne kalde store events, store brands. En af dem udspiller sig lige nu i Irak. Rumsfeld, som er en god ven af den danske regering og også en god ven af Dansk Folkeparti, udtaler i dag, at sikkerheden ikke er bedre i dag, end den var i 2003. Forskellen er, at der i mellemtiden er dræbt 100.000 mennesker, men det har altså ikke forbedret sikkerheden.

Da regeringen trådte til, bebudede den, at den ville føre det, den kaldte en aktivistisk udenrigspolitik, og man må rose regeringen for

dens ordholdenhed. Størrelsen på fiaskoen i Irak er til gengæld til at tage at føle på. Ikke en eneste regulær succes kan fremvises i Irak, hvor kaos fortsat hersker og i øjeblikket desværre med fornyet intensitet. Det er oven i købet en ren tilståelsessag. Regeringen må nu sætte forsvaret til at stå for den civile genopbygning, fordi nødhjælpsorganisationerne ikke kan arbejde i Irak. Det ligger der nu et aktstykke om i Finansudvalget. Danmark er i øjeblikket i krig. Vi hører godt nok ikke meget til det, men det er vi, og det er ikke noget godt brand for Danmark.

Tidligere stod Danmark som et fyrtårn, når det gjaldt menneskerettigheder. Krigsdeltagelsen, men også flygtninge- og udlændingepolitikken har fået gjort afgørende op med det image.

Tidligere var Danmark et fyrtårn i bistandspolitikken, også der har denne regering renset op.

Tidligere var Danmark et fyrtårn i miljøpolitikken, også det er der under den nuværende regering blevet gjort op med.

Tidligere var Danmark et fyrtårn, når det gjaldt social og økonomisk lighed, hvilket gjorde Danmark til et af verdens fredeligste og mest stabile lande, også det er under forandring.

Har vi så fået det bedre? Er det rigtigt, det statsministeren siger, at Danmark er blevet et bedre sted at leve – at det går ufattelig godt?

Regeringen er i færd med at afpolitiserer vort land og vort samfund. Ikke alene fordummer den med sin uddannelses-, medie- og kulturpolitik, den flytter også tyngdepunktet for samfundsudviklingen fra deltagelse og demokrati til markedsmekanisme og forbrugerlogik.

Regeringen deponerer udviklingen i hænderne på erhvervslivet, på markeds kræfter i stedet for at styrke demokrati, forbrugerrettigheder, miljø og sundhed.

Det er selve det, at vi demokratisk kan bidrage til at styre vort samfund i én retning frem for en anden, som denne regering gradvis sætter over styr, og derfor skal man ikke tage fejl. Regeringen er dybt politiserende, alt imens den afpolitiserer.

At overlade ansvaret for miljø, sundhed, uddannelse, public service, demokrati osv. til markedsmekanismen er et dybt ideologisk projekt, hvis skadevirkninger de kommende generationer skal betale for. De skal betales i kraft af mindre natur, dårligere miljø, flere giftstoffer, mere stress osv. osv. Det kan godt være, at forbrugs-